

[Inger Gautier Schmit.]

der, der maatte blive indbragt. Jeg vil indtrængende bede Ministeren om at søge Oplysninger om det kvindelige Politi netop i Hamborg og interessere sig for muligvis at indføre en lignende Ordning her i Landet.

Den højtærede Undervisningsminister havde jo meget at kritisere i min Tale. Undervisningsministeren udtalte, at han egentlig gerne vilde kaldes Skoleminister, men den højtærede Skoleminister optraadte jo ikke blot som saadan; han optraadte i høj Grad som Skolemester overfor en Nybegynder i Faget. Men den højtærede Skoleminister manglede dette, som en god Skolemester altid maa have, synes jeg, nemlig en vis Overbærenhed overfor Nybegyndere; en vis psykologisk Forstaaelse af den enkeltes Karakter og Psyke. Den højtærede Undervisningsminister misforstod nemlig fra Ende til anden mine Udtalelser, og den højtærede Undervisningsminister for, om jeg saa maa sige, frem imod mig paa en Maade, saa jeg næsten fik det Indtryk, at jeg straks skulde slaas for Panden. — Jeg skal nu søge saa vidt gørligt i ganske faa Ord at overbevise Undervisningsministeren om, at min Tale aldeles ikke indeholdt alle disse indsvøbte Ubehageligheder og Stiklerier, som Ministeren fandt vare indlagt i min Tale. Ministeren udviste en saadan Følsomhed overfor alt, hvad jeg havde sagt, at det ganske maatte forbavse mig. Naar man tænker paa; hvilke meget kraftige Midler man fra den Side bruger overfor Modstandere, ja, da bliver man ganske overrasket ved at finde en saa mimoseagtig Følsomhed ved blot den mindste Antydning af Satire.

Ministeren begyndte med at udtale sin store Misfornøjelse med, at jeg i Husholdningssagen paa ny spurgte, om jeg kunde vente den højtærede Ministers Støtte til den Kommissionsbetænkning, som snart vilde blive afgivet. Jeg nævnte i den Forbindelse, at den socialdemokratiske Trontale i 1925 indeholdt en stor Passus om hele dette Forhold, men at jeg havde savnet blot en ganske lille Antydning herom i den Programtale, som blev oplæst for os i Aar. Heraf fandt Ministeren Anledning til at udlede, at der laa en Ondskabsfuldhed bag dette mit Spørgsmaal, hvad der ingenlunde gjorde. Thi den Udtalelse, som fandtes i Program-

met af 1925, var nemlig ganske overordentlig stærkt præget af dette, at der den Gang sad en kvindelig Undervisningsminister her i Landet. Stemmen, som læste denne Passus op, var ganske vist den højtærede Statsministers, men Ordene var i høj Grad præget af den tidligere Undervisningsminister Fru Nina Bang. Det var jo derfor ikke helt uberettiget, at jeg nu under en anden Undervisningsminister — som i dette Tilfælde er en Mand — beskedent spurgte, om man kunde vente samme Støtte fra den højtærede Ministers Side overfor dette Spørgsmaal. Den højtærede Minister har jo ved mange forskellige Lejligheder haft Anledning til at udtale sig om alt muligt, kan jeg næsten sige, er jo meget vidtspændende og omfattende i sine Interesser overfor Folkets Liv. Men jeg ved aldrig af, at jeg har hørt, at den højtærede Minister har udtalt sig netop om Husholdningsspørgsmaalet, der jo har saa stor Betydning for de Tusind Hjem Landet over. Jeg ved jo f. Eks. ikke, om den højtærede Minister er Tilhænger af Raakostsystemet eller et andet moderne System, der gaar ud paa at afskaffe alt, hvad der hedder Madlavning. Det vilde derfor interessere mig at høre, om Ministeren har samme Interesse overfor dette vigtige Spørgsmaal, som hans højtærede Forgænger havde.

Den højtærede Undervisningsminister var ligeledes meget pikeret over mine Udtalelser om, at vi fra vor Side havde set meget lidt til Samarbejdet — jeg lagde i denne Forbindelse Trykket paa „Arbejde“ — mellem de to Regeringspartier. Naar jeg udtalte dette, er det jo kun det samme, som er kommet til Orde fra anden Side indenfor Oppositionen, nemlig, at vi i de hidindtil forelagte Lovforslag, Forslag til Straffelov og Finanslovsforslaget, Forslag til Næringslov, denne store Lovgivning, som det højtærede Ministerium har forelagt for Rigsdagen, ikke har set noget særlig nyt Initiativ, idet det jo altsammen er Lovforslag, som i det store og hele hviler paa den forrige Regerings Arbejde.

Navnlig synes Ministeren at være blevet meget krænkert paa sin højtærede Kollega Socialministerens Vegne over, at jeg kunde mistænke denne for at holde Ferie og rejse til Genève. Nej, saa vidt jeg ved, har den højtærede Socialminister aldrig været paa Rejse